

Datum van inontvangstneming : 02/09/2020

Zaak C-338/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

22 juli 2020

Verwijzende rechter:

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

7 juli 2020

Partij in de zaak die heeft geleid tot een geldboete waarvan de tenuitvoerlegging onderwerp is in het hoofdgeding:

D. P.

[OMISSIS]

BESLISSING

7 juli 2020

De **Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, Sekcja Wykonania Orzeczeń V Wydziału Karnego** (rechter in eerste aanleg, bevoegd voor de tenuitvoerlegging van beslissingen in strafzaken Łódź, Polen; hierna ook: „Sąd Rejonowy”)

[OMISSIS][samenstelling van de rechtsprekende formatie]

heeft

na op 7 juli 2020 ter terechtzitting kennis te hebben genomen van

de zaak van **D. P.**

naar aanleiding van het verzoek van het Centraal Justitieel Incassobureau

inzake de tenuitvoerlegging van een beslissing waarbij een geldelijke sanctie is opgelegd

krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [OMISSIS] [verwijzing naar het Publicatieblad van de Europese Unie] en artikel 15, § 2, van de kodeks karny wykonawczy (wetboek tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen)

beslist

I. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de hiernavolgende vraag:

Mag de autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat, wegens schending van het recht op een eerlijk proces, krachtens de bepalingen ter uitvoering van artikel 20, lid 3, van kaderbesluit 2005/214/JBZ weigeren een beslissing waarbij een geldelijke sanctie is opgelegd ten uitvoer te leggen wanneer deze beslissing aan de bestrafte persoon is betekend zonder bijgevoegde vertaling in een taal die hij begrijpt?

II. [OMISSIS][procedurekwestie][Or. 1]

Motivering

1. Unierecht

- 1.1** Artikel 6, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie [OMISSIS] [verwijzing naar het Publicatieblad van de Europese Unie] bepaalt dat de Unie de rechten, vrijheden en beginselen erkent die zijn vastgesteld in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie [OMISSIS], dat dezelfde juridische waarde als de Verdragen heeft. De bepalingen van het Handvest houden geenszins een verruiming in van de bevoegdheden van de Unie zoals bepaald bij de Verdragen. De rechten, vrijheden en beginselen van het Handvest worden uitgelegd overeenkomstig de algemene bepalingen van titel VII van het Handvest betreffende de uitlegging en toepassing ervan, waarbij de in het Handvest bedoelde toelichtingen, waarin de bronnen van deze bepalingen vermeld zijn, terdege in acht genomen worden. Artikel 6, lid 3, VEU bepaalt dat de grondrechten, zoals zij worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en zoals zij voortvloeien uit de constitutionele tradities die de lidstaten gemeen hebben, als algemene beginselen deel uitmaken van het recht van de Unie.
- 1.2** In overweging 5 van kaderbesluit 2005/214/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties (hierna ook: „kaderbesluit”) staat dat dit kaderbesluit de grondrechten eerbiedigt en voldoet aan de beginselen die worden erkend bij artikel 6 van het Verdrag en zijn weergegeven in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name in hoofdstuk VI.

- 1.3 Artikel 3 van het kaderbesluit bepaalt dat dit besluit niet tot gevolg heeft dat de verplichting tot eerbiediging van de grondrechten en de fundamentele rechtsbeginselen, zoals neergelegd in artikel 6 van het Verdrag, wordt aangetast.
- 1.4 Artikel 20, lid 3, van het kaderbesluit voorziet erin dat iedere lidstaat zich kan verzetten tegen de erkenning en tenuitvoerlegging van een beslissing, indien het door de beslissingsstaat toegezonden certificaat doet vermoeden dat de grondrechten of de fundamentele rechtsbeginselen, zoals neergelegd in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, niet zijn geëerbiedigd.

2. Pools recht [Or. 2]

- 2.1 Artikel 611ff, § 1, van de kodeks postępowania karnego (wetboek van strafvordering; hierna: „k.p.k.”) bepaalt dat wanneer een lidstaat van de Europese Unie, in dit hoofdstuk „beslissingsstaat” genoemd, verzoekt om tenuitvoerlegging van een beslissing waarbij een geldelijke sanctie wordt opgelegd, deze beslissing ten uitvoer wordt gelegd door de rechter in eerste aanleg van het arrondissement waar de dader bezittingen heeft of inkomsten verwerft of waar hij zijn vaste of tijdelijke verblijfplaats heeft.
- 2.2 Overeenkomstig artikel 611fg, § 1, punt 9, k.p.k. kan een Poolse rechterlijke instantie de tenuitvoerlegging van een rechterlijke beslissing weigeren indien de persoon op wie die beslissing betrekking heeft blijktens het toegezonden certificaat niet naar behoren in kennis is gesteld van de mogelijkheid en van het recht om daartegen beroep in te stellen.

3. Nederlands recht

- 3.1 Het Centraal Justitieel Incassobureau is een centraal bestuursrechtelijk orgaan dat bevoegd is voor de inning en incasso van geldboeten voor strafbare feiten die zijn gepleegd op Nederlands grondgebied.¹
- 3.2 Tegen geldboeten die zijn opgelegd door het Centraal Justitieel Incassobureau kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij [de officier van justitie].

4. Feiten

- 4.1 Bij beschikking van 22 juli 2019 is D. P. een geldboete van 210 EUR opgelegd wegens een gedraging die wordt bestraft krachtens artikel 2 van de Nederlandse Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften. De gedraging heeft plaatsgevonden op 11 juli 2019 en bestond in het besturen van een voertuig waarvan twee banden niet voldeden aan de vereisten inzake profilering. De beschikking is in kracht van gewijsde gegaan op 2 september 2019.

¹ Informatie van de website: <https://www.cjib.nl>.

5. Hoofdeding

- 5.1** Op 21 januari 2020 is bij de Sąd Rejonowy een verzoek van de Nederlandse autoriteiten tot tenuitvoerlegging van de aan D.P. opgelegde geldboete ingekomen. **[Or. 3]**
- 5.2** Deze rechterlijke instantie heeft het Centraal Justitieel Incassobureau verzocht aan te geven of de beschikking waarbij geldboete is opgelegd is betekend met een bijgevoegde vertaling ervan in het Pools.
- 5.3** De Nederlandse autoriteiten hebben hierop ontkennend geantwoord. Zij hebben aangegeven dat de beschikking in het Nederlands is opgesteld en aanvullende toelichtingen in het Engels, het Frans en het Duits bevatte, alsook een verwijzing naar de website www.cjib.nl, waarop informatie in het Pools te vinden is.
- 5.4** De bestrafte persoon is verschenen ter terechtzitting van 9 juni 2020 en heeft verklaard dat hij eind november/begin december 2019 correspondentie uit Nederland zonder bijgevoegde vertaling in het Pools heeft ontvangen. Hij heeft daaraan toegevoegd dat hij niet in staat was op de hem toegestuurde brief in te gaan, aangezien hij deze niet begreep. De bestrafte persoon voorziet in zijn levensonderhoud door middel van een uitkering van ongeveer 1 000 Poolse złoty (PLN) (wat overeenkomt met 240 EUR).

6. Ontvankelijkheid van de prejudiciële vraag en motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 6.1** [OMISSIS][informatie over de ontvankelijkheid van de vraag en het door de Poolse wetgeving toegekende recht om beroep in te stellen]
- 6.2** Het antwoord van het Hof op de door de verwijzende rechter gestelde vraag is van essentieel belang voor de juiste uitlegging en de toepassing van de nationale bepalingen ter uitvoering van kaderbesluit 2005/214 in de bij deze rechter aanhangige zaak.

7. Standpunt van de verwijzende rechter met betrekking tot het antwoord op de gestelde prejudiciële vraag

- 7.1** In overweging 5 van kaderbesluit 2005/214/JBZ heet het dat dit besluit de grondrechten eerbiedigt en voldoet aan de beginselen die worden erkend bij artikel 6 van het Verdrag en zijn weergegeven in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name in hoofdstuk VI. Een verwijzing naar de kwestie **[Or. 4]** van de eerbiediging van de grondrechten is te vinden in artikel 3 van het kaderbesluit, en artikel 20, lid 3, ervan voorziet in de mogelijkheid zich te verzetten tegen de erkenning en tenuitvoerlegging van een beslissing, indien het vermoeden bestaat dat de grondrechten niet zijn geëerbiedigd.

- 7.2 In zijn arrest in de zaak ██████ heeft het Hof uitdrukkelijk vastgesteld dat het kaderbesluit zodanig dient te worden uitgelegd dat de grondrechten worden geëerbiedigd, waaronder met name het recht op een eerlijk proces, zoals neergelegd in artikel 6 EVRM en zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.
- 7.3 Er zij opgemerkt dat de kwestie van de eerlijkheid van de gerechtelijke procedure in de lidstaat waar de krachtens kaderbesluit 2005/214 ten uitvoer te leggen beslissing is gegeven van fundamenteel belang is vanuit het oogpunt van de waarborging van de rechten van de persoon aan wie de geldboete is opgelegd. De beslissing wordt namelijk als definitieve beslissing toegezonden, en de autoriteit die deze beslissing ten uitvoer legt, is niet gemachtigd om procedurele onregelmatigheden die zich in de beslissingsstaat hebben voorgedaan te verhelpen.
- 7.4 Een analyse van de bepalingen in de relevante rechtshandelingen van de Unie met betrekking tot de kwestie van vertalingen geeft evenwel geen [OMISSIS] duidelijk en ondubbelzinnig antwoord op de vraag of de lidstaat die de beslissing heeft gegeven waarbij een geldelijke sanctie is opgelegd, verplicht is deze beslissing te betekenen met een bijgevoegde vertaling in een taal die de geadresseerde begrijpt.
- 7.5 Kaderbesluit 2005/214 bevat geen enkele bepaling die uitdrukkelijk voorziet in de verplichting om aan de geadresseerde een vertaling van beslissingen tot oplegging van een geldelijke sanctie te betekenen. Zij evenwel onderstreept dat dit kaderbesluit betrekking heeft op de fase van de tenuitvoerlegging van beslissingen die in de andere lidstaat reeds in kracht van gewijsde zijn gegaan. De voorafgaande fase wordt beheerst door het recht van de beslissingsstaat en onder meer door de bepalingen van richtlijn (EU) 2015/413 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2015 ter facilitering van de grensoverschrijdende uitwisseling van informatie over verkeersveiligheidsgerelateerde verkeersovertredingen³.
- 7.6 Naast technische bepalingen met betrekking tot de uitwisseling van gegevens tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, bevat dit instrument tevens voorschriften die waarborgen bieden. Zo staat in overweging 25 dat deze richtlijn de door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens erkende grondrechten en beginselen eerbiedigt, [Or. 5] zoals de eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven, de bescherming van persoonsgegevens, het recht op een eerlijk proces, het vermoeden van onschuld en het recht van verdediging. Anderzijds volgt uit overweging 15 dat de lidstaten de eigenaar, de houder van het voertuig of de persoon die anderszins geïdentificeerd is als degene die ervan verdacht wordt

² Arrest van 16 juni 2005, ██████ C- 105/03, EU:C:2005:386, punt 59.

³ PB 2015, L 68, blz. 9; hierna: „richtlijn 2015/413”.

de verkeersveiligheidsgerelateerde verkeersovertreding begaan te hebben, moeten kunnen bereiken om hem op de hoogte te houden van de toepasselijke procedures en de juridische gevolgen uit hoofde van het recht van de lidstaat van de overtreiding. In overweging 16 wordt gepreciseerd dat de lidstaten een gelijkwaardige vertaling van de door de lidstaat van de overtreiding toegezonden informatiebrief moeten verstrekken, zoals bepaald in richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad⁴.

- 7.7 In artikel 5, lid [1, tweede alinea] van richtlijn 2015/413 is bepaald dat wanneer een lidstaat besluit een afhandelingsprocedure met betrekking tot een verkeersveiligheidsgerelateerde verkeersovertreding in te stellen, deze lidstaat overeenkomstig zijn nationale recht de eigenaar, de houder van het voertuig of de anderszins geïdentificeerde persoon die ervan verdacht wordt deze verkeersovertreding begaan te hebben, hiervan in kennis stelt. Deze informatie omvat, zoals geldt krachtens het nationale recht, de juridische gevolgen daarvan op het grondgebied van de lidstaat van de overtreiding uit hoofde van het recht van die lidstaat. Bovendien bevat de informatiebrief van de betrokken staat alle relevante informatie, en met name de aard van de desbetreffende verkeersveiligheidsgerelateerde verkeersovertreding, de plaats, de datum en het tijdstip van de overtreiding, de titel van de overtreden nationale wetsartikelen, alsmede de sanctie daarop, en in voorkomend geval gegevens betreffende de apparatuur die is gebruikt om de overtreiding vast te stellen. Daartoe kan de lidstaat van de overtreiding gebruikmaken van het model dat bij de richtlijn is gevoegd.
- 7.8 Bovendien is in artikel 5, lid 3, uitdrukkelijk aangegeven dat indien de lidstaat van de overtreiding besluit een afhandelingsprocedure in te stellen, **[Or. 6]** de lidstaat, met het oog op de eerbiediging van de grondrechten, de informatiebrief verstuurt in de taal van het inschrijvingsdocument van het voertuig, voor zover dat beschikbaar is, of in één van de officiële talen van de lidstaat van inschrijving.
- 7.9 Blijkens de aangehaalde bepalingen bestaat met betrekking tot overtredingen die binnen de werkingssfeer van de richtlijn vallen derhalve de verplichting om de informatiebrief te vertalen in de taal van het inschrijvingsdocument van het voertuig en dus in een taal die de geadresseerde begrijpt. De overhandiging van een naar behoren ingevulde informatiebrief die alle noodzakelijke informatie over de ten laste gelegde overtreiding en de beroepsprocedure bevat, vertaald in een taal die de geadresseerde begrijpt, stelt deze persoon in staat zich daar op een doeltreffende wijze tegen te verweren. De nakoming door de autoriteiten van de lidstaten van de in richtlijn 2015/413 vastgestelde informatieverplichtingen vervult derhalve een wezenlijke waarborgfunctie.

⁴ Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures (PB 2010, L 280, blz. 1; hierna: „richtlijn 2010/64/EU”).

- 7.10** Hier zij tevens verwezen naar de regeling van richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures. Het genoemde recht op een vertaling geldt vanaf het ogenblik waarop de bevoegde autoriteiten van een lidstaat de betrokkenen er door middel van een officiële kennisgeving of anderszins van in kennis stellen dat zij ervan worden verdacht of beschuldigd een strafbaar feit te hebben begaan tot de beëindiging van de procedure, dat wil zeggen, tot de definitieve vaststelling dat zij het strafbare feit al dan niet hebben begaan, met inbegrip van, indien van toepassing, de strafoplegging en de uitkomst in een eventuele beroepsprocedure.⁵
- 7.11** In artikel 1, lid 3, van richtlijn 2010/64 wordt evenwel opgemerkt dat als de wet van een lidstaat erin voorziet dat voor lichte strafbare feiten een sanctie wordt opgelegd door een andere autoriteit dan een in strafzaken bevoegde rechtbank en tegen het opleggen van deze sanctie beroep bij deze rechtbank kan worden ingesteld, deze richtlijn alleen van toepassing is op de procedure voor deze rechtbank als gevolg van dit beroep. In zaken die betrekking hebben op minder ernstige feiten en waarin de beslissing niet door een rechterlijke instantie wordt gegeven, lijken de lidstaten derhalve op het eerste gezicht te zijn vrijgesteld van de verplichting om documenten in de precontentieuze fase van een procedure te vertalen, zoals ook in overweging 16 van de richtlijn lijkt te worden bevestigd. Zoals volgt uit de hierboven genoemde bepaling is van een verplichting tot vertaling pas sprake [**Or. 7**] in de procedure voor de rechterlijke instantie waarbij beroep tegen de beslissing van de niet-rechterlijke instantie wordt ingesteld.
- 7.12** Ondanks dit voorbehoud van artikel 1, lid 3, van richtlijn 2010/64 mag niet vergeten worden dat deze richtlijn slechts een bepaalde minimumnorm vaststelt. De lidstaten hebben daarentegen de mogelijkheid om de daarin vastgelegde rechten uit te breiden met het oog op de waarborging van een hoger beschermingsniveau. Ook is uitdrukkelijk bepaald dat dit beschermingsniveau nooit lager mag zijn dan de normen die zijn opgenomen in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens of het Handvest van de grondrechten, zoals uitgelegd in de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens⁶ of het Hof van Justitie van de Europese Unie. Bovendien moeten de bepalingen van deze richtlijn die met door bovengenoemde instrumenten gewaarborgde rechten overeenkomen, worden uitgelegd en toegepast in overeenstemming met deze rechten, zoals deze zijn ontwikkeld in de desbetreffende rechtspraak van deze twee hoven.⁷
- 7.13** In dit verband zij eraan herinnerd dat de rechtspraak van het EHRM inzake artikel 6 EVRM, aanwijzingen daarover bevat en dat ook het Hof van Justitie

⁵ Zie artikel 1, lid 2, van de richtlijn.

⁶ Hierna: „EHRM” of „Hof in Straatsburg”.

⁷ Overwegingen 32 en 33 van richtlijn 2010/64.

reeds de gelegenheid heeft gehad zich over de vertalingskwestie uit te spreken [OMISSIS]. Zoals volgt uit de rechtspraak van het EHRM, is het recht op vertaling van rechterlijke beslissingen en van de kennisgeving inzake de daartegen openstaande rechtsmiddelen één van de wezenlijke elementen van het recht op een eerlijk proces.⁸ Het Hof in Straatsburg heeft wat dat betreft uitdrukkelijk aangegeven dat de door artikel 6 EVRM gewaarborgde rechten ook van toepassing zijn op minder belangrijke zaken, met inbegrip van zaken betreffende overtredingen.⁹ Ook het Hof van Justitie heeft in het arrest in de zaak [REDACTED] (C-278/16) gepleit vóór de verplichting tot vertaling, zelfs in zaken die betrekking hebben op minder ernstige feiten. Daarbij zij opgemerkt dat dit arrest betrekking had op een door een rechterlijke instantie uitgevaardigde strafbeschikking.¹⁰

7.14 Volgens de verwijzende rechter moet uit het recht van de justitiabelen op een eerlijk proces de door alle lidstaten na te komen verplichting worden afgeleid om, zelfs in zaken betreffende overtredingen, beslissingen waarbij een geldboete wordt opgelegd te laten vertalen. De daadwerkelijke uitoefening van het recht van verdediging vereist namelijk dat de beschrijving van de ten laste gelegde feiten en de kennisgeving inzake de openstaande rechtsmiddelen door de betrokkene worden begrepen. Mede daarom kan het recht van verdediging niet worden geacht te zijn gewaarborgd [**Or. 8**] wanneer een beslissing waarbij een geldboete wordt opgelegd, aan de bestrafte persoon wordt betekend zonder bijgevoegde vertaling, in een voor de betrokkene onbegrijpelijke taal, met een verwijzing naar een website waarop slechts algemene informatie over de procedure voor het instellen van beroep tegen de opgelegde boete te vinden is. Bijgevolg maakt het ontbreken van een vertaling van de beschrijving van de ten laste gelegde feiten en van de kennisgeving inzake de openstaande rechtsmiddelen het voor de bestrafte persoon onmogelijk om zijn recht van verdediging uit te oefenen.

7.15 Dit probleem is ook erkend door de Uniewetgever, aangezien in richtlijn 2015/413, die vele jaren na kaderbesluit 2005/214 is aangenomen, een aantal garantiebepalingen zijn opgenomen, waaronder bepalingen die erin voorzien dat verkeersovertreders een kennisgeving moeten ontvangen die is vertaald in een taal die zij begrijpen.

7.16 Bijgevolg meent de nationale rechter dat het niet betekenen aan de bestrafte persoon van de beslissing waarbij een geldboete wordt opgelegd en van de bijbehorende informatiebrief in een taal die deze persoon begrijpt, de autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat ertoe verplicht de tenuitvoerlegging van deze beslissing te weigeren op grond dat deze is gegeven in strijd met het recht van de betrokkene op een eerlijk proces.

⁸ Zie onder andere arrest EHRM van 28 augustus 2018, nr. 59868/08, [REDACTED] Slovenië.

⁹ Arrest EHRM van 21 maart 1984, nr. 8544/79, [REDACTED] / Duitsland.

¹⁰ Arrest van 12 oktober 2017, EU:C:2017:757.

7.17 De hierboven uiteengezette twijfels rechtvaardigen het bij het Hof ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing.

7.18 [OMISSIS]

7.19 [OMISSIS] [procedurekwesties]

[OMISSIS][**Or. 9**]